

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou, ve věci

žalobce: **B. D.**,
bytem X,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2017, č. j. 068182/2017/KUSK-DOP/HLA, sp. zn. 068182/2017/KUSK/5,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2017, č. j. 068182/2017/KUSK-DOP/HLA, sp. zn. 068182/2017/KUSK/5, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto jako opožděné jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Mělník (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 5. 10. 2016 č. j. 91521/DSA/16/LUVE, sp. zn. DSA/13420/16/LUVE/9 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. Žalobce předně uvádí, že mezi stranami není sporné, že prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci žalobce dne 7. 10. 2016, čímž započala plynout 15 denní odvolací lhůta, jejíž poslední den připadal na sobotu 22. 10. 2016, resp. na pondělí 24. 10. 2016, avšak sporným je, zda zmocněnec žalobce doručil odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí prostřednictvím mailové adresy x na adresu elektronické podatelny správního orgánu I. stupně řádně a včas již dne 23. 10. 2016. A zda dne 31. 10. 2016 odeslal zmocněnec žalobce potvrzení tohoto podání se zaručeným elektronickým podpisem, jelikož podání ze dne 23. 10. 2016 ho neobsahovalo.
3. Žalobce má za to, že dostatečně doložil, že se odvolání dostalo do sféry správního orgánu I. stupně, jelikož zmocněnec obdržel automatickou informaci o tom, že jeho podání bylo vyhodnoceno jako spam a z toho důvodu bylo jeho přijetí odmítnuto. Připouští, že v případě doručování podání e-mailem je na odesílateli, aby doručení podání prokázal, nicméně má za to, že to není jeho případ, poněvadž je prokazatelné, že se podání dostalo do sféry správního orgánu I. stupně, a tudíž bylo na tomto správním orgánu, aby v případě, že užívá spamový filtr, prověřil, že zpráva, která byla tímto filtrem vyloučena, skutečně obsahuje škodlivý kód nebo je nevyžádaným obchodním sdělením.
4. Dále žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, když se žalovaný dovolává blíže neurčené „kontroly spisové služby“, ze které má být patrné, že odvolání nebylo správnímu orgánu I. stupně doručeno. Nadto má žalobce za to, že bylo porušeno ustanovení o dokazování, jelikož nebyl žalovaným vyzván k seznámení se s podklady pro rozhodnutí, mezi kterými by měl být dostupný i výpis kontroly spisové služby, na který se žalovaný v napadeném rozhodnutí odvolává.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce v přestupkovém řízení nepředložil žádné doklady prokazující včasné doručení odvolání, a proto jde o tvrzení po koncentraci řízení. Žalobce neprokázal, že by správnímu orgánu doručil v říjnu 2016 jakékoli podání, a správní spis žádné takové podání neobsahuje. Žalovaný zpochybnil předložené otisky obrazovky s texty odvolání, která měl doručovat správnímu orgánu I. stupně, zároveň žalovaný navrhl k prokázání nedoručení odvolání provedení důkazu podacím deníkem správního orgánu I. stupně.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Správní spis obsahuje prvostupňové rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, které bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 7. 10. 2016 prostřednictvím datové schránky.
7. Dále správní spis obsahuje doplnění odvolání, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 27. 4. 2017. Ve spise je založen i přípis správního orgánu I. stupně ze dne 21. 8. 2017, č. j. 58775/DSA/17/MAPA, sp. zn. DSA/13420/16/MAPA (dále jen „přípis“), který byl předložen žalovanému společně se spisem správního orgánu I. stupně, v němž se uvádí, že *„správní orgán provedl kontrolu spisové služby a dospěl k závěru, že v dané věci odvolání neobdržel a to v žádné podobě. Kontrola doručených písemností správnímu orgánu byla časově vymezena na období od 1. 10. 2016 do 31. 10. 2016.“* Součástí předmětného přípisu je dále také informace, že správní orgán I. stupně obdržel dne 12. 6. 2017 sdělení č.

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

j. 43796/DSA/17/MAPA, ve věci opožděného odvolání žalobce, ve kterém zmocněnec žalobce reagoval na „Vyrozumění o přijetí opožděného odvolání“, které mu bylo doručeno dne 1. 6. 2017 do datové schránky. Tímto sdělením zmocněnec žalobce oponoval tvrzení, že odvolání nebylo podáno v řádném termínu a dokládal to printscreeny s dodatkem, že nemohl za to, že bylo odvolání vyhodnoceno e-podatelnou správního orgánu I. stupně jako spam.

8. Dále spis obsahuje napadené rozhodnutí, v němž žalovaný uvedl, že prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci žalobce do datové schránky dne 7. 10. 2016. Jelikož proti tomuto rozhodnutí nebylo v zákonem stanovené lhůtě podáno odvolání, vyznačil správní orgán I. stupně doložku právní moci ke dni 25. 10. 2016. Následně dne 27. 4. 2017 zaslal zmocněnec žalobce správnímu orgánu I. stupně doplnění odvolání. Toto podání vyhodnotil správní orgán I. stupně jako opožděné a společně se svým stanoviskem a spisovým materiálem jej předložil žalovanému. Dne 12. 6. 2017 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno sdělení zmocněnce žalobce, že prvotní odvolání bylo podáno dne 23. 10. 2016 prostřednictvím e-mailové adresy: x a následně potvrzeno dne 31. 10. 2016 ze stejné adresy se zaručeným elektronickým podpisem. E-podatelná správního orgánu I. stupně prokazatelně obě podání přijala, nicméně je vyhodnotila jako spam, za což však zmocněnec nemůže. V příloze sdělení zasílá printscreeny obou podaných odvolání a žádá o zrušení právní moci rozhodnutí. Toto sdělení předal správní orgán I. stupně žalovanému s tím, že provedl kontrolu spisové služby a dospěl k závěru, že odvolání neobdržel, a to v žádné podobě. Žalovaný následně konstatoval, že proti prvostupňovému rozhodnutí nebylo podáno včasné odvolání. Z printscreenů je patrné, že oba e-maily měly být z adresy: x odeslány, nikoli však, že byly správnímu orgánu I. stupně skutečně doručeny. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že se odvolání dostalo do sféry správního orgánu I. stupně tím, že bylo zařazeno do složky spam. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 1 Afs 113/2014 (*pozn. soudu: žalovaný měl patrně na mysli rozsudek ze dne 31. 10. 2014, č. j. 7 Afs 113/2014 – 33*), dle kterého je podání doručeno teprve tehdy, pokud je dostupné elektronické podatelně, adresát nemůže odpovídat za technické nesrovnalosti, které se mohou během elektronické cesty vyskytnout, a odesílatel si musí být těchto úskalí elektronické komunikace vědom. Elektronická komunikace je celosvětově považována za nezaručenou komunikaci. Dále žalovaný uvedl, že v případě, kdy žalobce zjistil, že bylo podání vyhodnoceno jako spam, měl zvolit jiný způsob komunikace, aby bylo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí doručeno řádně a včas. Žalovaný také odkázal na výsledky kontroly správního orgánu I. stupně, kterou mělo být ověřeno, že žádné jiné podání, vyjma doplnění odvolání ze dne 27. 4. 2017 (více než šest měsíců od podání odvolání) správnímu orgánu I. stupně doručeno nebylo. Rozhodnutí žalovaného bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 25. 9. 2017.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu:

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladné. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
10. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s ř. s.).
11. Ačkoli žalobce již v žalobě vyjádřil nesouhlas s vydáním rozhodnutí bez nařízení jednání,

pristoupil soud k rozhodnutí bez nařízení jednání ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť shledal vadu řízení spočívající v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, který nemá oporu ve spise a zároveň vyžaduje zásadní doplnění.

Posouzení žalobních bodů:

12. Žalobce v žalobě nejprve popisuje okolnosti doručování odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí dne 23. 10. 2016 ve 20:10 z adresy x a doručování následného potvrzení odvolání dne 31. 10. 2016, které obsahovalo zaručený elektronický podpis.
13. Žalobce připouští, že odesílatel je povinen prokázat doručení podání adresátovi. Nicméně v případě, že má adresát nastaven filtr pošty tak, aby nepřijímal poškozené soubory nebo nevyžádaná obchodní sdělení, je již na straně adresáta, aby prokázal, že nebylo předmětné podání neoprávněně vyřazeno prostřednictvím tohoto filtru. V této souvislosti odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která se doručování písemností prostřednictvím elektronické komunikace týká.
14. Soud konstatuje, že je třeba v prvé řadě rozlišovat tři odlišné skutkové situace spojené s doručováním podání prostřednictvím e-mailu, které mají zásadní vliv na účinky doručení a také na to, která ze zúčastněných stran musí doručení prokázat, případně je schopna ho vyvrátit.
15. V prvním případě platí, že je-li správnímu orgánu doručován e-mail s podáním, musí doručení podání prokázat odesílatel. Přičemž za doručené lze mít až takové podání, které se dostane do dispozice správního orgánu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 7 Afs 113/2014 – 33, ze dne 23. 5. 2013, č. j. 7 As 22/2013 – 35 či ze dne 11. 6. 2015, č. j. 7 Azs 113/2015 – 32). Pro prokazování doručení elektronického podání prostřednictvím e-mailu není dostatečné předložit printscreen obrazovky poštovního klienta. Předložení tohoto printscreenu či obdobné formy záznamu zobrazující odeslání podání, prokazuje pouze odeslání podání, nikoli i zda (a kdy) podání došlo příslušnému správnímu orgánu, a to i pokud by v daném případě nebyl důvod pochybovat o pravosti důkazu odeslání e-mailu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2015, č. j. 8 As 6/2015 – 37).
16. Odlišná je situace v případě, kdy evidentně dojde k doručení podání prostřednictvím e-mailu, avšak tento e-mail je automatickým systémem vyhodnocen jako spam a zařazen do příslušné složky obsahující nevyžádanou poštu. Žalovaný sice není povinen evidovat ani prověřovat zprávy, které jsou způsobilé přivodit škodu na výpočetní technice a není ani povinen systematicky prověřovat veškeré zprávy, které spamový filtr označí za nevyžádaná obchodní sdělení. Je však povinen ověřit ty ze zpráv, u kterých bude zpochybněn jejich obsah a jejich automatické zařazení do složky spam. (Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2015, č. j. 9 As 223/2015 – 35, Sb. NSS č. 3351/2016). Zpráva, která sice byla automaticky vyhodnocena jako nevyžádané obchodní sdělení a byla zařazena do složky spam, má účinky doručení, pokud se prokáže, že do této složky byla zařazena neoprávněně a že se nejedná o nevyžádané obchodní sdělení, případně o poškozený datový soubor, poněvadž se prokazatelně dostala do dispozice správního orgánu, který je schopen zjistit a ověřit její obsah.
17. Poslední situace pak nastane, když se odesílatel pokusí odeslat podání prostřednictvím e-mailu, avšak je vyrozuměn o tom, že jím odeslaná zpráva je nedoručitelná, a to z důvodu aplikace technických opatření, která chrání elektronickou podatelnu správního orgánu z důvodu jejího zabezpečení proti e-mailovým útokům či zahlcením nevyžádanou poštou.

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

V tomto případě nemohou nastat účinky doručení, neboť se předmětné podání nedostane do dispozice správního orgánu. Typické pro tuto situaci je, že dochází k zablokování doručování elektronické pošty z počítačů, jejichž IP adresa je zařazena na tzv. blacklistu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2017, č. j. 1 As 214/2017 – 34, a Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 4. 2017, č. j. 30 A 3/2017 – 33). V takovémto případě nenastanou účinky doručení podání prostřednictvím e-mailu, neboť se podání nedostalo do dispozice správního orgánu. Okolnosti zabezpečení elektronické podatelny, případně seznam zablokovaných IP adres, zjišťuje v takovém případě správní orgán, kterému mělo být podání doručeno. V okamžiku, kdy prokáže, že uvedená IP adresa byla na tzv. blacklistu zablokovaných adres, může mít za prokázané, že k doručení podání nedošlo, neboť se podání nedostalo do dispozice správního orgánu a navíc je odesílatel o tomto zablokování doručení informován správcem zabezpečovacího systému prostřednictvím automatického mailu, a může zvolit jiný způsob doručení podání.

18. Ve světle výše uvedené judikatury je zřejmé, že správní orgány nemohou akceptovat k prokázání řádného doručení podání prostřednictvím e-mailu printscreen obrazovky poštovního klienta či jiné formy záznamu, avšak v případě, kdy odesílatel předloží společně s těmito dokumenty i jiné výpisy, které mají dle jeho přesvědčení prokazovat, že se podání dostalo do dispozice správního orgánu, je na správním orgánu, aby prokázal, zda se jedná o automatickou odpověď, kterou je odesílatel podání informován o nemožnosti doručení podání, a zda bylo toto podání odmítnuto prostřednictvím blokace vlivem umístění IP adresy počítače na tzv. blacklistu anebo bylo přesměrováno do složky s nevyžádanou poštou.
19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí sice cituje podezření žalobce o tom, že jeho podání bylo vyhodnoceno jako spam a k vyvrácení tohoto tvrzení odkazuje na kontrolu provedenou správním orgánem I. stupně, v rámci které měl správní orgán I. stupně prověřit doručenu poštu v období od 1. 10. 2016 do 31. 10. 2016, avšak nikde ve spisu nejsou výsledky této kontroly založeny. Žalovaný ve vyjádření k žalobě soudu navrhl, aby provedl důkaz podacím deníkem správního orgánu I. stupně.
20. Dle § 77 odst. 2 s. ř. s. může soud v rámci dokazování zopakovat nebo doplnit důkazy provedené správním orgánem, neupraví-li zvláštní zákon rozsah a způsob dokazování jinak. V odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2007, č. j. 1 As 32/2006 – 99, Sb. NSS č. 1275/2007, se k ustanovení § 77 odst. 2 uvádí, že „[t]ato procení úprava je faktickou transpozicí požadavku tzv. „plné jurisdikce“, coby atributu práva na spravedlivý proces, dovozovaného judikaturou Evropského soudu pro lidská práva z obsahu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (vyhlášené pod č. 209/1992 Sb.). Tento požadavek lze stručně vyjádřit tak, že soud při svém rozhodování nesmí být omezen ve skutkových otázkách jen tím, co zde našel správní orgán, a to ani co do rozsahu provedených důkazů, ani jejich obsahu a hodnocení ze známých hledisek závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Soud tedy zcela samostatně a nezávisle hodnotí správnost a úplnost skutkových zjištění učiněných správním orgánem a zjistí-li přitom skutkově či (procesně) právní deficit, může reagovat jednak tím, že uloží správnímu orgánu jejich odstranění, nahrazení či doplnění, nebo tak učiní sám. Tato činnost soudu je nezbytným předpokladem pro bezvadný právní přezkum napadeného rozhodnutí, neboť jen správně a úplně zjištěný skutkový stav v řízení bez procesních vad může být podkladem pro právní posouzení věci. Není však cílem soudního přezkumu ve správním soudnictví nabrzdovat činnost správního orgánu.“
21. Soud je toho názoru, že žalovaný zcela rezignoval na zjišťování skutkového stavu, resp. na jakékoli dokazování souvisejících okolností. Uvedený závěr je dovozován nejenom

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

z napadeného rozhodnutí, ale také z obsahu správního spisu, ve kterém chybí jeden ze stěžejních důkazů, kterým měl být skutkový stav ozřejměn, a to výpis z podacího deníku správního orgánu I. stupně. Přičemž právě s odvoláním na výpis z podacího deníku žalovaný konstatoval, že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nebylo správnímu orgánu I. stupně doručeno. Dále je nepřesvědčivost zjištěného skutkového stavu zřejmá i z vyjádření žalovaného k podané žalobě, ve kterém žalovaný na jedné straně tvrdí, že je možné, že se podání ze dne 23. 10. 2016 nedostalo do dispozice správního orgánu I. stupně, protože bylo jako spam odmítnuto, a na straně druhé tvrdí, že je také možné, že byl e-mail s odvoláním ze dne 23. 10. 2016 odeslán prostřednictvím tzv. „POP3“ nastavení poštovního serveru, čímž by došlo k automatickému zařazení podle protokolu SpamCop na tzv. „blacklist“. Žalovaný tedy neví jistě, která z uvedených situací nastala, přitom na základě výše citované judikatury je zřejmé, že každá z nastíněných situací má zcela opačný dopad na účinky doručení podání. V případě doručení podání do složky „spam“ se podání dostává do dispozice správního orgánu a tudíž nastávají účinky doručení, naproti tomu při využití prostředí „POP3“ poštovního serveru může dojít k automatickému zařazení IP adresy na tzv. „blacklist“, čímž se podání do dispozice správního orgánu I. stupně nedostane a účinky doručení nenastanou.

22. Vzhledem k tomu, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje rozsáhlé doplnění, a vzhledem k tomu, že cílem přezkumu ve správním soudnictví není nahrazovat činnost správního orgánu, jsou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
23. Dále soud uvádí, že z napadeného rozhodnutí a z výše citovaného přípisu ze dne 21. 8. 2017 je zřejmé, že žalobce zaslal správnímu orgánu I. stupně dne 12. 6. 2017 sdělení, jehož přílohou byly i printscreeny údajně podaného odvolání ze dne 23. 10. 2016. Správní spis však toto sdělení neobsahuje a neobsahuje ani vyjádření správního orgánu I. stupně, jímž byl zmocněnec žalobce informován o opožděném podaném odvolání. Žalovaný přitom na uvedené sdělení žalobce v napadeném rozhodnutí odkazuje a vypořádává se s přílohami, které byly součástí tohoto sdělení. I v tomto případě jsou naplněny podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzal žalovaný za prokázaný, nemá oporu ve spise.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

24. Skutkový stav, který vzal žalovaný za prokázaný, nemá oporu ve spise a dále vyžaduje rozsáhlé doplnění, jsou proto splněny podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť neměl ve věci úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů v celkové částce 11 228 Kč. Tuto částku tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč a náhrada nákladů právního zastoupení advokátem ve výši 8 228 Kč, jež zahrnuje odměnu za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) a dvou paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, vše zvýšeno o částku 1 428 Kč odpovídající 21 % DPH z předchozích částek (vyjma soudního poplatku).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. května 2018

JUDr. Věra Šimůnková v. r.
samosoudkyně